

domme i den sidste halve Menneſkealder? Jeg tror det i alt Fald ikke. Jeg tror tværtimod, at en vel administreret og nogenlunde vel beliggende Kjøbenhavnſt Ejendom er ikke en eneste Døe billigere nu end for 10—15 Aar ſiden, og der er derfor ikke den ringeſte Grund til at udſtrække den Fordel, ſom det formenes at være at have Statsgaranti for Kreditforeningsobligationerne og ſaa til Kjøbenhavn. Det er en af de Grunde, der gør, at jeg abſolut maa ſtemme imod Endringsforſlaget under Nr. 3 og mod ſelve Lovforſlaget, hvis Endringsforſlaget bliver vedtaget; thi det kan jeg ikke være med til. Jeg havde kunnet og vilde ogſaa have ſtemt for det Forſlag, der nylig var til Forhandling, naar Sammentoblingen havde været hævet. Naar det havde været amortiſable Laan, naar der var forlangt Statsgaranti for 100 Millioner og indenfor et Tidrum af 10 Aar, vilde jeg have ſagt: Ja, lad os gøre Forſøget. Der ſtaa ſtore Interesſer paa Spil, og navnlig er der det, at der er ſtillet ſtore Forhaabninger rundt om i Landet hos vort Jordbrug, Forhaabninger, ſom ere overdrøvelige, det tror jeg ſikkert, men ſom vilde foranledige en Skuffeſe, hvis der ingenſtude bliver gjort et Forſøg i den Retning, og for ikke at fremkalde denne Skuffeſe eller gøre den endnu bitrere, end den ellers vilde blive, vilde jeg gerne have været med til at gøre Forſøget. Der er ikke ſtor Miſſio ved, at Staten paatager ſig Garanti for højt 100 Mill. Kr., naar det er almindelige amortiſable Laan, men faſte, uamortiſable, uindfrielige Laan med Statsgaranti vil jeg aldrig kunne gaa med til.

Neergaard: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg ſkal gøre i Anledning af den ærede ſidſte Talers Udtalelſer. Jeg føler mig foranlediget dertil, fordi jeg i Fjor var Ordfører for det Flertal, der indſtillede dette Forſlag til Vedtagelſe her. Jeg ſkal derfor ganſke kort præcisere, hvorfor jeg for mit Vedkommende vedblivende maa tilraade Tinget at ſtemme for dette Forſlag. Jeg raader til at ſtemme derfor af flere Grunde. For det første vide vi jo alle, hvilke overordentlige Vanſteligheder Tanken om Statsgaranti har haft at kæmpe imod og fremdeles vil have at kæmpe imod. Det er da en ſtor Fordel at have et allerede lagt Grundlag at bygge paa, og det Forſlag, her er ſtillet, har jo den væſentlige Fordel, at det i Fjor er vedtaget ſaa godt ſom enſtemmig i Folketinget. Jeg ved vel, at der ved 2den Behandling var nogle af Folketingets Medlemmer, der ſtemte imod Lovet, men ved den endelige Behandling blev den,

ſom det ærede Medlem for Lemvig (Naberg) udtalte, vedtaget med alle Stemmer imod 1. Det er alſaa et Forſlag, der allerede en Gang har ſamlet Folketinget om ſig. Det er tillige et Forſlag, ſom er blevet velvilligt modtaget fra de Interesſe-Grupperes Side, ſom i det hele taget fra fiert af have ført Tanken om Statsgarantien ind, nemlig fra de ſamvirkende Landboforeningers og Agrarforeningens Side, der i Fjor godkendte det ſom et, ogſaa fra deres Synspunkt ſet, godt og rimeligt Forſlag. Naar dette Formaal ſamlede ſaa mange Stemmer i Fjor, ſom det gjorde, ſaa ligger det væſentlig i den Egneſkab, ſom det ærede Medlem for Veſtervig (Andersen) anſaa for en Fejl derved, nemlig at det ikke indſtrænkede ſig til Kreditforeninger for Landejendomme, men ogſaa tog Købſtæderne og Kjøbenhavn med. Jeg tror, med den højtærede Miniſter, at, naar der ſkal blive Tale om at gennemføre Statsgarantien, ſaa vil den eneste Mulighed for at ſaa denne gennemført være, at man giver de beſtaaende Kreditforeninger, enten det ſaa er Kreditforeninger for Landejendomme eller for Købſtæderne, Del i denne Statsgaranti efter viſſe beſtemte Regler. Jeg tror, det vil være fuldt ud ugorligt at oprette en ny Forening, ſom har Statsgaranti, og ſamtidig nægte Statsgaranti til de beſtaaende Kreditforeninger, og jeg tror ogſaa, det vil være ubilligt. Det vil viſtnof ikke i Længden kunne hævdes, at man gennemfører Statsgarantien for viſſe Kreditforeninger og udelukker andre derfra. Det vil heller ikke være rigtigt at paabyrde Vaantagene, Interesſenterne, den meget ſtærkt forøgede Udgiſt, ſom den ny ſtore Stab af Funktionærer vil nødvendiggøre; det vil være rigtigere at blive inden for de beſtaaende Kreditforeningers Kammer. Og viſſe Kreditforeninger have, ſom det ærede Medlem for Vebtoſt (Wiſtoſt) fremhævede, jo arbejdet ſaa tilfredsſtillende, at man med fuld Ro kan lægge den videre Udvikling af Kreditforeningsinſtitutionen i deres Hænder, ligesom de ville kunne optage den foreſlaede Virkſomhed uden i nævneværdig Grad at maatte forøge deres Perſonale. Dette er ſaa ſtore Fordele, at jeg nok synes, der kan være Grund til at tage Henſyn dertil. — Med Henſyn til, hvad det ærede Medlem anførte om den ſtore Fejl, der her er begaaet ved at give Statsgaranti for afdragfri Laan, vil jeg ſige, at det er noget, ſom fuldſtændig kan overlades til Foreningerne ſelv. Der ſtaa jo ikke, at de ſhulle give afdragfri Laan, men kun, at de ere bemyndigede til helt eller delviſ at bevilge ſaadanne. Det, ſom netop er Hovedtanken i det Forſlag, der her er